

جزء هفتم

اصلی ترین دشمن کیست؟

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾

سوره مائده، آیه ۸۲

یقیناً سرسخت ترین مردم را در
کینه و دشمنی نسبت به مؤمنان،
یهودیان و مشرکان خواهی یافت.

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ
 دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
 يَعْتَدُونَ ﴿٨٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ
 لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
 يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
 خَالِدُونَ ﴿٩٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ مَا اتَّخَذُوا آلِهَةً وَلَا يَكُنْ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٩١﴾ *لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
 أَقْرَبَهُمْ قَوْمًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي
 ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَوْمٌ مَسِيحِينَ وَزُهَبَانَا وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى
 الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِضُ مِنَ الدَّمْعِ وَمَعَافَرُوا
 مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَكُتِّبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٩٣﴾

تلاوت آیه

مدرسه حفظ

گوساله پرستان کینه توز

دل موسی علیه السلام از گوساله پرستی شان خون بود و دل محمد صلی الله علیه و آله از عهد شکنی های تمام نشدنی شان. قومی بودند که خدا از چنگ اسارت فرعونى نجاتشان داد و در روزگاری دیگر خود به فرعون هایی تازه تبدیل شدند. حساب آن ها که گوشی برای شنیدن حق و قلبی برای پذیرش ایمان دارند، جداست اما تا بوده یهود چشم دیدن هیچکس را در این جهان نداشته! زمانی هفتاد پیامبر هم عصر را در یک روز به خاک و خون کشیده اند و زمانی دیگر چند ده هزار کودک را در غزه به قتل رسانده اند. با چنین دشمن کینه توزی جز از راه مبارزه نمی توان سخن گفت. بر چنین اهریمن هایی جز با باطل السحر یکدلی و یکرنگی نمی توان پیروز شد.

تصور کنید شما ناخدای یک کشتی در دریایی پر از طوفان هستید. اگر ندانید کدام صخره‌ها تا نزدیک سطح آب ارتفاع دارند و یا جریان‌های مخالف از کدام سمت می‌آیند، احتمال غرق شدن کشتی بسیار بالاست. شناخت این موانع، نخستین قدم برای مدیریت درست مسیر است. حال اگر کشتی را به جامعه مؤمنان تشبیه کنیم، دشمنانی که قصد ضربه زدن دارند همان صخره‌های پنهان و جریان‌های مخرب‌اند که باید آن‌ها را شناخت.

قرآن، این حقیقت را با صراحت بیان می‌کند: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾^۱. خداوند به ما هشدار می‌دهد که در مسیر ایمان، دشمنانی هستند که نه تنها با شما سازش نمی‌کنند، بلکه با تمام قوا برای از بین بردن شما تلاش می‌کنند. سرسخت‌ترین دشمن مؤمنان، یهودیان تحریف‌گر و مشرکان هستند. یهودیان صهیونیست، با تکیه بر جهان‌بینی استکباری خود، هر حرکتی را که سلطه‌گری‌شان را به چالش بکشد، تحمل نمی‌کنند. آنها به شدت دنیا طلبند و از مرگ می‌ترسند و حاضرند برای مدت کوتاهی زنده ماندن هر جنایتی را انجام بدهند. از نگاه آنان هیچ کس بر یهود برتری ندارد و هر جنایتی در حق غیر یهودیان مجاز است. مشرکان نیز، که مسیر زندگی‌شان بر پایه هوای نفس و مادی‌گرایی

بنا شده است، نمی‌توانند حقیقت ایمان و عدالت را بپذیرند. این تقابل، تقابلی تاریخی است که تا امروز ادامه دارد. رهبر معظم انقلاب اسلامی فرموده‌اند: «امروز دشمن اسلام و آن دشمن اصلی، آن **﴿أَيُّمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْثَّانِي﴾**^۱، همین استکبار و صهیونیسم است؛ اینها هستند که در واقع دارند با اسلام با همه‌ی وجود خودشان مقابله و معارضه می‌کنند.»^۲

از این آیه شریفه فهمیده می‌شود که نشانه مؤمنان واقعی آن است که یهودیان مستکبر با آنان دشمنی می‌کنند و اگر این گروه از یهودیان مستکبر با کسی رابطه دوستی برقرار کنند معلوم می‌شود که او مؤمن نیست، اگر چه مدعی ایمان باشد. «آن روزی که آمریکا از ما تعریف کند باید عزا گرفت. آن روز که کارتر و ریگان از ما تعریف کنند معلوم می‌شود در ما اشکالی پیدا شده است.»^۳ خداوندی که **﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾**^۴ است وعده می‌دهد که اگر با تمام توان خود در برابر این دشمنان بایستیم، **﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾**^۵؛ پیروزی، قطعی خواهد بود.

۱. سوره قصص، آیه ۴۱: پیشوایانی که مردم را به آتش دعوت می‌کنند.

۲. مقام معظم رهبری، بیانات در سخنرانی تلویزیونی به مناسبت سالروز ولادت پیامبر اعظم ﷺ

و امام صادق علیه السلام ۱۳/۱۳/۱۳۹۹

۳. صحیفه امام، ج ۱۸، ص ۲۴۲

۴. سوره فتح، آیه ۴ و ۷

۵. سوره محمد، آیه ۷

جزء هفدهم

خیالت راحتِ راحت!

﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾

سوره حج، آیه ۴۰

و قطعاً خدا به کسانی که [دین] او را یاری می دهند
یاری می رساند؛ مسلماً خدا نیرومند و توانای
شکست ناپذیر است.

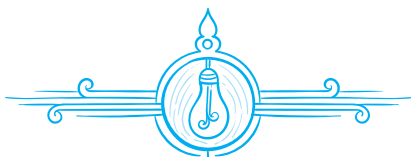
أَذِّنْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿١﴾
 الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَغْيًا ۖ هَٰؤُلَاءِ سَرَفٌ ﴿٢﴾
 رَبَّنَا اللَّهُ ۖ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ
 صَوَامِعُ وَبِيعٌ وَصَاكُوتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا ۖ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ﴿٣﴾ الَّذِينَ إِن مَكَنَّتْهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
 قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٥﴾ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ
 لُوطٍ ﴿٦﴾ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَنجَيْنَا لَكَ الْكَاثِرِينَ
 ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ ۚ كَانَتْ نِكِيرًا ﴿٧﴾ فَكَايُنُ مِنَ قَرْيَةٍ
 أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا ۚ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْسَ
 مَعْطَلَةٌ ۖ وَفَصَّرَ مِثْسَدًا ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
 لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا ۖ أَوْ أَعْيُنٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٩﴾

تلاوت آیه

مدرسه حفظ

باور کن کمکت می‌کنم!

یک خرده که از ادبیات عرب سر در بیاوری، احتمالا بعد از خواندن این جور آیه‌ها، بیشتر از این که خوشحال شوی، دلت می‌گیرد. از دیدن آن همه «ل» و «ن» و «ا» خجالت می‌کشی. از خواندن این همه ادات تأکید، شرم می‌کنی. انگار که خدا ایمان ما را باور نداشته باشد. انگار که بخواهد با قسم و آیه دلمان را قرص کند. انگار که گفته باشد: «آهای بنده من! باور کن راستش را می‌گوییم! باور کن وعده‌ام رد خور ندارد! بیا و روی قول من هم حساب کن که اگر مرا یاری بدهی، من هم حتما و بدون شک تو را یاری خواهم داد!»

گروهی کوچک از جنگجویان، خسته اما امیدوار، در دشتی بی پایان صف آرایی کرده اند. در برابر آن ها، ارتشی عظیم با زره های درخشان، تجهیزات پیشرفته و نفرات بی شمار قرار دارد. سکوتی سنگین بر میدان حاکم است، اما قلب های کوچک ترین لشکر، سرشار از امید است؛ امید به قدرتی فراتر از تمام این تجهیزات و نفرات. آنان با یقین به وعده ی الهی ایستاده اند؛ کدام وعده؟ وعده ای که در آیه ی **﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾**^۱ تجلی یافته است. «خدا ی متعال در عالم طبیعت، در عالم انسان قواعدی دارد، قوانینی دارد... یکی از این قوانین این است: **﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ﴾**؛ هر کسی که خدا را نصرت کند، خدا او را نصرت می کند»^۲

تاریخ را که ورق بزنی، پر است از این صحنه ها. جنگ بدر، این تصویر را به واقعیت تبدیل کرد. ۳۱۳ مسلمان با دست های خالی و تجهیزاتی اندک و فقط یک نفر سواره نظام، در برابر لشکری سه برابر بزرگ تر از خود ایستادند. پیامبر اکرم ﷺ وقتی فراوانی دشمن و کمی تعداد مسلمین را دید رو به قبله کرد و گفت: **«اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي»**^۳. این دعای عاشقانه، گره خورده با اعتماد به خداوند،

۱. سوره حج، آیه ۴۱

۲. مقام معظم رهبری، بیانات در دیدار رئیس و مسئولان قوه قضائیه ۱۴۰۱/۰۴/۰۷

۳. خدا وعده ای که داده ای را عملی ساز؛ البرهان فی تفسیر القرآن، ج ۲، ص ۶۵۹

پاسخی روشن یافت. مسلمانان در روز نبرد، با دل‌هایی مملو از ایمان و شجاعت، بر دشمن چیره شدند. این پیروزی، نه با تجهیزات، بلکه با نصرت الهی رقم خورد.

این وعده الهی در عصر ما نیز ملموس است. از واقعه طیس و شکست خوردن سربازان تا دندان مسلح آمریکایی از شن‌های بیابان تا پیروزی‌های رزمندگان در جبهه‌های دفاع مقدس در مقابل ۸۰ کشور دنیا و فتوحات رزمندگان حزب الله و فلسطین در مقابل دشمن ظالم صهیونیست، همگی مصداق بارز ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾^۱ بود. هیچ یک از این پیروزی‌ها بر اساس محاسبات مادی نباید اتفاق می‌افتاد. ولی وقتی توان محدود ما در توان بی‌نهایت خداوند ضرب شود، دیگر چه جای نگرانی است؟ این همان منطق امیرالمؤمنین است که فرمود: «إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ لَمْ يَكُنْ نَصْرُهُ وَلَا خِذْلَانُهُ بِكَثْرَةٍ وَلَا بِقَلَّةٍ وَهُوَ دِينُ اللَّهِ الَّذِي أَظْهَرَهُ وَجُنْدُهُ الَّذِي أَعَدَّهُ وَآمَدَهُ»^۲ نیروی خداوند، قوی‌تر از هر قدرت ظاهری است. «[اگر] ما با خدا باشیم، در راه خدا باشیم، پیروزی، قطعی صد درصد است، هیچ تردیدی در آن نیست. یک جاهایی ما کوتاهی کردیم، خب پیروزی به دست نیاوردیم؛ این بر اثر کوتاهی ما است.»^۳

۱. سوره بقره، آیه ۲۴۹

۲. پیروزی و شکست اسلام به فراوانی لشکر و اندکی آن نبود، آن دین خداست که خدایش

پیروز کرد، و ارتش حق است که آن را مهتّا نمود و یاری داد؛ نهج البلاغه، خطبه ۱۴۶

۳. مقام معظم رهبری، بیانات در دیدار مردم قم، ۱۳۹۷/۱۰/۱۹

جزء بیست و ششم

صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ

راه یاران محمد

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ

عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾

سوره فتح، آیه ۲۹

محمد پیامبر خدا و همراهانش، در برابر دشمنان
بی‌دین سرسخت‌اند و با خودشان مهربان.

سُورَةُ الْفَتْحِ

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا لِيَسِيمَاهُمْ
فِي وَجْهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مِثْلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ كَرَنَاجٌ أَخْرَجَ شَقَلَهُ، فَكَازَرَهُ، فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَى
عَلَى سَوْقِهِ، يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

سُورَةُ الْحَجَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا فِي يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا
أَصْوَتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَضْحَكُونَ أَصْوَاتُهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أَوْ لِيَكِ الَّذِينَ آمَنُوا
لَهُمْ قُلُوبُهُمْ لِيَلْشَقُوا لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ
يَنَادُونَكَ مِنَ الْحَضَرَاتِ أَكْثَرُ هُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

تلاوت آیه

مدرسه حفظ

همراهان محمد ﷺ چگونه اند؟

همراه محمد ﷺ باید شبیه او باشد. شبیه او که برای مردم مدینه از پدر مهربان تر بود و برای مشرکان مکه، از صاعقه بی امان تر. شبیه او که در حق خود از تلافی و انتقام به سادگی چشم می پوشید و در حق مظلوم همچون دریایی طوفانی می خروشید. همراه محمد ﷺ، باید مثل خود او، آمیزه ای از رحم و خشم و مهر و قهر باشد. مثل آب که گاه سیراب می کند و گاه سیلاب می شود، مثل آتش که گرم می کند و می سوزاند، مثل خاک که می رویاند و می میراند. پای هر کدام که بلند، پای این همراهی هم خواهد لنگید.

دوبال پرواز

حضرت محمد ﷺ، پیامبر خدا است، و یارانش نمونه‌هایی بی‌نظیر از یک امت مقتدر و مهربان‌اند. آنان که در میدان نبرد، استوار و شکست‌ناپذیرند و در میان خود، با مهر و عطوفت زندگی می‌کنند، الگویی روشن از جامعه‌ای ولایی و موفق را به نمایش می‌گذارند. این آیه شریفه، هویت امت اسلامی را در دو واژه خلاصه می‌کند: صلابت در برابر دشمن و مهربانی در میان خود.

برای درک این دو ویژگی، صحنه‌ای از تاریخ صدر اسلام را تصور کنید: یاران پیامبر ﷺ در جنگ خیبر، قلعه‌های مستحکم یهودیان را در هم می‌شکنند. علی‌السلام که پرچمدار سپاه است، با قدرت و صلابت، دروازه‌ی قلعه را از جا می‌کند. اما همین علی‌السلام، همیشه دست مهربانش بر سر یتیمان است. این همان ترکیب زیبای صلابت و رأفت است که امت اسلامی را متمایز می‌کند.

یا به روزهای سخت شعبِ ابی‌طالب فکر کنید؛ جایی که مسلمانان در محاصره‌ی شدید اقتصادی قرار داشتند. در آن دوران، پیامبر اکرم ﷺ با وجود تمام سختی‌ها، دل‌داری و محبتش را از کسی دریغ نمی‌کرد. آنان که از غذای اندک خود به دیگران می‌بخشیدند، نمونه‌ای از «رَحْمَاءٌ بَيْنَهُمْ» بودند.

((زیست اسلامی یعنی چه؟ معنای چگونگی زندگی اجتماعی اسلامی چیست؟ این را در قرآن و در نهج‌البلاغه و در روایات می‌شود

پیدا کرد. در این الگو، «لَيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ» وجود دارد، یعنی «عدالت»؛ در این الگو «أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ» وجود دارد، یعنی «مرزبندی با دشمن»؛ در این الگو «رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ» وجود دارد، یعنی «مهربانی مؤمنین و مردم با یکدیگر»؛ اینها خطوط اصلی است؛ ما از هر کدام از اینها که غفلت کرده باشیم و غفلت بکنیم و زمین بماند، نقصی در الگوی زیست اسلامی به وجود می‌آید.^۱

این ویژگی‌ها نه تنها در میدان جنگ، بلکه در زندگی روزمره‌ی مسلمانان نیز باید جاری باشد. تصور کنید در جامعه‌ای زندگی می‌کنید که افراد در برابر تهدیدهای دشمنان خارجی، همچون سدی مستحکم عمل می‌کنند، و در مسائل داخلی، اختلافات خود را با گفتگو و محبت حل می‌کنند. چنین جامعه‌ای، الگویی است که آیه‌ی شریفه توصیف می‌کند. امروز نیز این آیه، چراغ راهی برای امت اسلامی است. در برابر دشمنانی که با توطئه‌ها و تحریم‌ها به دنبال شکستن عزت مسلمانان‌اند، باید صلابت نشان دهیم. در میان خود نیز، با مهربانی، کمک به نیازمندان و رعایت انصاف، پایه‌های جامعه‌ای قوی و متحد را بنا کنیم. اگر این دو ویژگی در میان ما نهادینه شود، هیچ دشمنی نمی‌تواند بر ما غلبه کند و هیچ اختلافی نمی‌تواند ما را از هم جدا سازد.

۱. بیانات مقام معظم رهبری در دیدار مردمی در آستانه انتخابات ریاست جمهوری

جزء دوازدهم

استقامت جمعی؛ رمز پیروزی

﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾

سوره هود، آیه ۱۱۲

پس همان طور که مأموریت یافته‌ای، ثابت قدم
باش. کسانی هم که با تو روبه سوی خدا آورده‌اند،
ثابت قدم باشند.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِنُونَ نَصِيبُهُمْ عَذَابَ مَنْقُوصٍ
 ﴿١١﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
 ﴿١٢﴾ وَإِنَّا لَنَافِلُ الْيُوفِيِّينَ رَبُّكَ أََعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
 خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ فَاسْتَغْفِرْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٤﴾ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
 لَا تُنصَرُونَ ﴿١٥﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُقَاتٍ
 الْبَلِّ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي
 لِلذَّاكِرِينَ ﴿١٦﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٧﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَهُودَ
 عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١٩﴾

تلاوت آیه

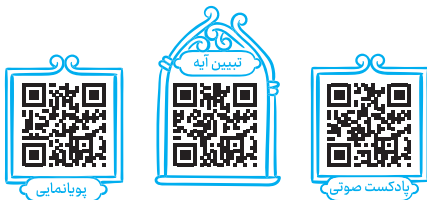

مدرسه حفظ

کم نیاورید!

تا قبل رسیدن به نیل، همه‌شان ادعای ایمان داشتند. به حضرت موسی علیه السلام می‌گفتند حالا که ما را از چنگ فرعون نجات داده‌ای، تا هر کجای عالم که بروی پاکارت هستیم! اما سفر که شروع شد و دشواری‌های مسیر را که چشیدند و چند قدم مانده به نیل که لشکر فرعون را پشت سر خودشان دیدند، ناگهان دست و دلشان لرزید. گفتند: نکند خدا ما را فراموش کرده باشد؟ گفتند: نکند ما را تنها گذاشته باشد؟ قصه حضرت موسی علیه السلام و پیروانش، قصه همیشه است. خدا، آدم‌ها و ادعاهایشان را آرام آرام آن قدر الک می‌کند تا در آخر فقط واقعی‌ها باقی بمانند؛ همان‌ها که تا لحظه آخر شک به دلشان راه نمی‌دهند؛ همان‌ها که تا لحظه آخر استقامت می‌ورزند.

رمز طلای زندگی

همه‌ی ما، کم و بیش کارهای ناتمامی در زندگی‌هایمان داریم. کاری را شروع کرده‌ایم و وسط راه رها کرده‌ایم. در حالی که اثر بعضی از کارهای خوب، به این است که به سرانجام برسد؛ وگرنه اثری نخواهد داشت. حتی گاهی ضررش بیشتر است. از بین همه‌ی مسلمان‌ها، یک عده نامه نوشتند که بیا، حسین! ما پای کار هستیم. آن‌ها کوفی‌ها بودند. نامردی کردند، امام را جلو انداختند و خودشان پا پس کشیدند. اثر یک کار نیمه‌تمام می‌شود کربلا.

اما در مقابل، یک ورزشکار را تصور کنید که از کودکی رؤیای کسب مدال طلای المپیک را در سر دارد. او سال‌ها از خواب و خوراک خود می‌زند، شکست می‌خورد، مصدوم می‌شود، اما هیچ‌گاه تسلیم نمی‌شود. بالاخره روزی، روی سکوی قهرمانی می‌ایستد. استقامت او، رمز طلای زندگی‌اش شد.

استقامت در برابر سختی‌ها، مسیر موفقیت را هموار می‌کند. این اصل، نه تنها در ورزش، بلکه در تمام عرصه‌های زندگی صدق می‌کند. خداوند متعال در سوره مبارکه هود، داستان تعدادی از انبیاء و ایستادگی آنان در مسیر مأموریت و مبارزات دامنه‌دارشان بر ضد شرک و کفر و انحراف را بیان می‌نماید، سپس به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و مؤمنان دستور می‌دهد که ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾^۱

می‌فرماید همه مسلمانان مأمورند که همراه پیامبر ایستادگی کنند و هرگز به خاطر کثرت دشمنان و حملات شدید آنان میدان را خالی نکنند.

استقامت، به معنای تلاش برای ایستادن و به تعبیر دیگر به زانو در نیامدن، جوهره‌ی پیروزی است. هنگامی که ملتی راهی را آغاز می‌کنند ((رسیدن به نتایج، احتیاج دارد به استقامت در آن راه، به پیشرفت در آن راه، به متوقف نشدن میان راه))^۱ ((باید ایستاد، باید ثبات به خرج داد، باید راه را گم نکرد، هدف را همواره در مقابل چشم داشت و به‌طور مستمر باید پیش رفت. اگر این شد، پیروزی‌ها پی‌درپی پیش خواهد آمد.))^۲

می‌گفتند کسی تکنولوژی‌اش را به ما نمی‌دهد. می‌گفتند تحریمیم. می‌گفتند ما از پشش بر نمی‌آییم. اما تهرانی‌مقدم‌ها و رضایی‌نژادها و فخری‌زاده‌ها کوتاه نیامدند، چون این آیه را با پوست و گوشت و خون زندگی کرده بودند، چون می‌دانستند که خدا بالاخره راهش را نشان‌شان می‌دهد.

امروز نیز ما در زندگی فردی و اجتماعی با چالش‌های بسیاری مواجهیم. اگر از سختی‌ها نهراسیم و در مسیر حق ثابت قدم بمانیم، خداوند وعده‌ی پیروزی و آرامش را به ما داده است.

۱. بیانات در اجتماع مردم کنگاور، ۱۳۹۰/۰۷/۲۷

۲. بیانات در دیدار مردم قم به مناسبت سالروز ۱۹ دی، ۱۳۹۰/۱۰/۱۹

جزء اول

در بازی آنها، همیشه بازنده‌ای

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا
النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾

سوره بقره، آیه ۱۲۰

یهودیان و مسیحیان (منحرف) هیچ وقت از تو
راضی نمی‌شوند؛ مگر اینکه دنباله‌رو دین‌شان
و به طور کامل تسلیم خواسته‌هایشان شوی!

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

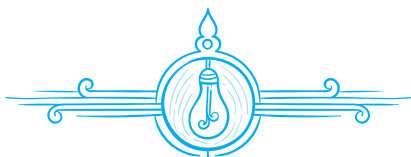
وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ
 إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٦٢﴾ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ
 يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٦٣﴾ يَتَّبِعِ إِسْرَاءَ بِلْ أَذْكُرُوا نِعْمَتِي
 الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَلْقِي فَضْلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا
 لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِذْ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
 فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ
 لَا يَبْتَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
 وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
 ﴿١٦٧﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ
 مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
 فَأَمِّنْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٨﴾

تلاوت آیه

مدرسه حفظ

لازم نیست راضی شان کنی!

شاید ادایش را در بیاورند، اما هیچوقت واقعا کوتاه نمی آیند. از بده و بستان دم می زنند، اما در عمل فقط برای خودشان امتیاز می گیرند. از گفت و شنود می گویند، اما تاب پاسخی به جز «بله قربان» ندارند. امروز هسته ای را بهانه می کنند و فردا موشک را و پس فردا تمامیت ارضی ایران را. نه تنها در حرف که در عمل هم نشان داده اند به هیچ مرزی قانع نیستند. هر قدمی که به عقب برداریم، ده قدم جلوتر می آیند. تا روزی که نشانی از ما باقی نماند. تا روزی که یکه تاز جهان خودشان باشند و بس. این خاصیت زیاده خواهان عالم است.

همه چیز یا هیچ چیز

«یک عده کوهنوردی که از یک راه صعب العبور کوهستانی دارند عبور می‌کنند. در میان برف‌ها، عصا به دست، در این راه باریک و پُر از خطر، باید این راه را، این پیچ و خم را، این گردنه را، طی کنند تا برسند به قله کوه. به اینها گفته می‌شود به همدیگر بچسبید، کمربندهایتان را هم ببندید، جدا جدا و تک تک حرکت نکنید که اگر تنها ماندید، خطر لغزیدن هست؛... این پیوستگی مسلمانان که به همدیگر جوشیدند، به همدیگر گره خوردند، از هم جدایی پذیر نیستند، با دیگر جبهه‌ها به کلی منقطعند،... آیا در قرآن و حدیث نامی دارد، یا نه؟ بله؛ این نام، ولایت است.»^۱

اما چرا چنین تأکیدی بر ولایت و همبستگی میان مؤمنان وجود دارد؟ زیرا بدون این پیوستگی، هر گروهی در برابر طاغوت و قدرت‌های سلطه‌گر، به سادگی شکست می‌خورد. ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾^۲. دشمنان هرگز از تو راضی نخواهند شد، مگر اینکه کاملاً تسلیم خواسته‌ها و سبک زندگی آن‌ها شوی. این فقط یک روایت تاریخی نیست؛ بلکه حقیقتی جاری در زندگی امروز ماست. «تا وقتی کمند آنها را به گردن نیندازید، دنباله‌رو آنها نشوید، همین آتش است و همین کاسه. خودت را قوی

۱. مقام معظم رهبری، کتاب طرح کلی اندیشه اسلامی در قرآن، فصل ولایت، جلسه ۲۳

۲. سوره بقره، آیه ۱۲۰

کن که کمندش در گردن تو تأثیر نگذارد؛ یک تکان بدهی، کمندش پاره شود. خودت را قوی کن. چرا خودت را ضعیف میکنی تا در مقابل او تسلیم شوی؟»^۱

اما چرا دشمنان چنین سیاستی دارند؟ زیرا جهان بینی اهل کتاب تحریف شده، بر محور سلطه و برتری است. هر چیزی که مقابل این برتری بایستد، باید حذف شود. پیامبر اسلام ﷺ که پرچم استقلال و حق گرایی را بلند کرد، بزرگترین مانع بر سر راه آنان شد. امروز نیز وقتی ملت ایران شعار "نه شرقی، نه غربی" را بلند کرد، دشمنی ها آغاز شد. تحریم ها، جنگ ها و فشارهای اقتصادی، همه برای شکستن مقاومت ملتی است که می خواهد مستقل و آزاد باشد. خداوند می فرماید: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي﴾؛ از دشمنان نترسید، فقط از من بترسید.

اولین درسی که خداوند به آدم ﷺ داد، شناخت دشمن بود.^۲ عجیب است که برخی هنوز نمی خواهند این دشمنی را باور کنند. امروز نیز قدرت های سلطه گر با تغییر سبک زندگی تلاش می کنند ملت ها را به بردگی بکشانند. چنان که در "پروتکل های دانشوران صهیون" آمده است: «ما کاری می کنیم که مردم این گونه زندگی کنند... تا همگی برده ما شوند.» اما مؤمنان می دانند، آنان تا همه چیز ما را نگیرند، راضی نمی شوند.

۱. بیانات مقام معظم رهبری در دیدار علما و روحانیون خراسان شمالی، ۱۳۹۱/۰۷/۱۹

۲. ﴿فَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوُّكَ وَ لَزَوْجَكَ فَلَا يَخْرِجُكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰی﴾ (طه، ۱۱۷)